

Pamiatka reformácie – 3.11.2019

Pohľadá ťa

„Ale ja k Bohu volám a Hospodin mi pomôže. Večer i ráno i na poludnie rozmýšľam a vzdychám, a On počuje môj hlas. Vykúpi v pokoji moju dušu z boja, ktorý vediem boci mnohí sú proti mne. Boh počuje a Ten, čo tróni od vekov, ich pokorí, lebo sa nechcú zmeniť a Boha sa neboja“ (Ž 55).

Ezechiel 34:11-16 *„Lebo takto vraví Hospodin Pán: teraz som tu ja a pozhládavam svoje ovce a postarám sa o ne. Ako sa pastier stará o svoje stádo v deň, keď je uprostred svojho rozptýleného stáda, tak sa aj ja postarám o svoje ovce a vytrhnem ich o z všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa. Vyvediem ich z národov, zhromažďim z krajín, dovediem ich na vlastnú pôdu a budem ich pásť na izraelských vrchoch, v údoliach riek a na všetkých osídlených miestach krajiny. Na dobrej paši ich budem pásť a na vysokých izraelských vrchoch bude ich pastvina. Tam budú líhať na dobrej pastve a na dobrej paši sa budú pásť na vrchoch Izraela. Ja sám budem pásť svoje stádo a ja mu umožním odpočívať, znie výrok Hospodina Pána. Stratené vyhladám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním, ale tučné a silné vyhubím. A budem ich pásť, ako sa patrí“.*

Sú ľudia, ktorí sa zaoberajú tým, ako funguje svet a vnímajú, že sa dejiny opakujú alebo že sa v určitom období stane niečo výnimočné, zvláštne a tragické. Akoby nami niekto zatriasol a chcel danou udalosťou povedať: haló, zobuďte sa, deje sa niečo zlé, niečo nie je v poriadku. Sú situácie, ktoré menia život konkrétneho človeka, ale aj také, ktoré ovplyvnili chod celého sveta. **Pán Boh rôznym spôsobom vstupuje do osobných či svetových dejín, aby zasiahol v prípade, keď sa deje niečo veľmi zlé.** Dáva čas na zmenu, ale ak tá neprichádza, zasahuje: spomeňte si na Sodomu a Gomoru alebo aj na prípad Izraela, keď Pán Boh cez zajatia napomína svoj vyvolený ľud, že zišiel zo zlej cesty.

S cirkvou je to podobne. V dejinách kresťanstva sa tiež z času na čas vyskytli udalosti, ktoré veriacich v Ježiša Krista mali napomenúť. Zväčša to bolo po období, kedy si z kresťanstva ľudia urobili biznis, a to ľudské, hriechne vyvyšovali nad sväté a Božie. Určite ***najvypuklejšou udalosťou bola Reformácia, ktorá mala slúžiť na prebudenie sa kresťanskej cirkvi, v ktorej sa rozmáhal hriech a veriaci sa tak vzdalovali od Hospodina.***

Pán Ježiš „použil“ ako svoj nástroj Dr. Martina Luthera, aby upozornil Boží ľud na to, čo zlé sa v ňom deje, ale aj na to, že nevedie ostatných ľudí ku Kristovi, ale od Nebo. Lebo tak to bolo: namiesto evanjelia o záchrane sa hovorilo o zatratení v očistci, namiesto pripomínania Božej

milosti sa kupovali odpustky, namiesto duchovných darov a povolania Bohom do služby cirkev kupčila s cirkevnými či svetskými úradmi, namiesto uctievania Pána Boha sa klaňali kostiam svätých či mlieka z prsníka Panny Márie, namiesto modlitby k Trojjedinému Pánovi rozširovala cirkev rady svätcov a Krista, ako hlavu cirkvi, nahradili pápeži s nemorálnym spôsobom života, kňazi už neboli služobníkmi Pána Ježiša a ľudí, ale prostredníci, ktorí si vyžadovali prebnanú úctu a manipulovali tak so životmi obyčajných ľudí, ktorí im často nerozumeli. Písmo bolo nahradené výrokmi koncilov, pápežov a svätých. Pán Boh ustupoval do úzadia a to ľudské rástlo a upevňovalo sa na slávu, mamonu a prestíž zopár jednotlivcov.

Pán Boh takto zasahuje preto, lebo je zodpovedný za svoje stádo. Obraz Pastiera a Jeho stáda, patrí medzi najznámejšie tak v Starej ako aj v Novej zmluve a hovorí o vzťahu medzi Pánom Ježišom a Jeho ľuďom. Zaujímavé je, že túto starostlivosť o stádo Pán Boh nedeleguje nikomu. Áno, používa na to ľudí, ale v konečnom dôsledku **je to On, kto sa o svojich zaujíma a stará. Nepustí si to z rúk.**

Prežil to aj Martin Luther. Boh ho našiel a použil, aby zmenil situáciu v cirkvi. To nie sám reformátor na všetko prišiel, ale Boh to inicioval a začal celý proces reformácie tým, že sa o svoje stádo postaral mocou svätého Ducha, ktorý viedol myšlienky a kroky vtedajších reformátorov, a to tak mužov, ako aj žien. Pán Boh to nepustil z rúk, kým nevykonal nápravu, zmenu a reformáciu. A všetko to sa dialo pod Jeho dozorom, pod Jeho vedením, pod Jeho vplyvom. Martin Luther si nikdy neprisvojil slávu, ktorá patrila Pánu Bohu za všetko, čo sa vtedy stalo. On skôr o sebe pochyboval a musel si prebojovať mnohé vnútorné zápasy o svoju identitu kresťana. Preto ho mohol Pán Boh použiť ako svoj nástroj, aby konal svoje dielo záchrany a pripomenul cirkvi to najdôležitejšie, čím sa v Kristovi stala.

To je dobrá správa pre cirkev, ktorá aj dnes stojí vo veľkom svetovom a večnom zápase o svoju identitu. ***Máme pocit, akoby nás Pán Boh opustil, ale pravda je taká, že On nám iba ukazuje, kam až môžeme zájsť bez skutočnej a úprimnej dôvery v Neho:*** pornografia, pedofília, mamonárstvo, zápas o funkcie, zneužívanie postavenia, vlašná viera, nepresvedčivé svedectvo, prežívanie hanby za Ježiša, ponížovanie a nechápanie človeka, odsúvanie „nepohodlných“ ľudí na okraj, moralizovanie, neláska a hra na kresťanov bez pravdivého prežívania náboženstva, minimálny dosah kresťanstva na reálny život. No **napriek tomu nás Pán Ježiš nepustil z rúk: „teraz som tu ja“** – pripomína aj nám. A na to sa môžeme ako cirkev – nielen evanjelická, ale celkovo ako spoločenstvo veriacich v Krista – spoľahnúť, že ani „brány záhrobia nás nepremôžu“ (Mt 16:18).

Pán Boh má svoje nástroje na zmenu: niekedy je to láska, pokoj, radosť a požehnanie a inokedy trest, tragédia, zajatie, nepokoj. To všetko však

s jediným cieľom: aby sa Jeho stádo navrátilo k Nemu a znovu vstúpilo do vzťahu s Pánom Ježišom Kristom. Tak aj Ezechiel pripomína, čo Pán Boh ako dobrý Pastier robí: pohľadá, postará sa o ne, vytrhne nás, vyvedie, zhromaždí, privedie na vlastnú pôdu a bude pásť, dá odpočinok, obviaže, posilní... Sú to samé pozitívne správy, pretože Boh má o svoje stádo starosť a hoci by si zaslúžilo zatratenie, On sa radšej sám obetuje, aby zachránil tých, ktorých miluje. **Božia láska je už raz taká: najprv ponúkne záchranu a milosť, až potom pristupuje k trestu.**

V čase Reformácie to bolo naozaj zjavné, pretože Martin Luther a reformátori blásali návrat k tomu, čo bolo Božie: volali ľudí k čítaniu Písma, ktoré sa im stalo dostupné v ich rodnom jazyku, blásali odpustenie a milosť, sviatosti sa stali ľuďom blízke, rozdiely medzi členmi cirkvi, medzi laikmi a kňazmi sa zotrelí pomocou učenia o všeobecnom, kňazstve, obyčajní ľudia dostali možnosť byť plnobyhodnotnou súčasťou cirkvi, kde mohli slúžiť a prijímať sviatosti atď. Pán Boh teda hľadal, obviazoval a posilňoval svoje stádo svojou láskou, prijatím, svojím slovom a milosťou v Kristovi. Ale na strane druhej sa vyrovnával aj s tými, ktorí toto Božie stádo priviedli do tej zlej situácie, lebo Boh je spravodlivý a tak pripomína nielen to, že pomáha, ale hovorí aj to, že „tučné a silné“ vyhubí. Pretože hazardovali nielen s Božými darmi, ale aj so životom časovým i večným jednotlivých, im zverených ľudí. Preto Pán Boh odpustil, ale bez trestu nechať nemohol. Veď Jeho ľud bol vzácné vykúpený, nemôžu ho ničť tí, ktorým nič nie je sväté.

Aj my, v našej cirkvi, prežívame kritické obdobie. Pán Boh však zúčtuje so všetkými. Takže ***tí, ktorí sa cítia tuční a silní, tí, ktorí si myslia, že môžu bezmedzne ničť Božiu cirkev, tí, ktorí sami seba vnímajú ako svätých a ktorí svoje hriechy vyhlasujú za Božiu vôľu, tí, ktorí uprednostňujú seba a povyšujú sa nad Pána zneužívajúc Jeho slovo, tí, ktorí rozdeľujú cirkev a zastrášujú jej členov, tí, ktorí dávajú zlý príklad a nevedia vyznať a opustiť svoje hriechy, tí budú „vyhubení“, s tými sa Pán Boh sám poráta.*** Ale o svoju cirkev ako takú sa postará: to je nádejná správa aj pre nás. Boh svoje stádo neopustí, ale práve naopak: znovu sa k nám skloní so svojou milosťou, láskou a opaterou tak, ako to len Dobrý Pastier, ktorý položil život za ovce, vie. Pán Ježiš teda stále hľadá tých, ktorí sa stratili a tých, ktorí sú ranení obviaže. Tých, ktorí sú sklamaní a zronení hriechom, napraví a pohladí. **Podmienkou je, aby Jeho ľud počúval Jeho hlas.** Lebo teraz nemáme výhovorku, že nemáme možnosť počuť či čítať Božie slovo. Ak ho nevnímame, je to len naša vlastná lenivosť a pohodlnosť. Ak ho nerešpektujeme, je to len naša vlastná pýcha. Ale Boh stále a neúnavne vstupuje do našich osobných či svetových dejín, aby nás ako Dobrý Pastier zachránil.

Kiežby sme aj my dnes počuli hlas nášho Dobrého Pastiera, aby sme boli Ním nájdení a kráčali týmto svetom k Jeho sláve a k nášmu spaseniu vo večnosti. Amen.